

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

393. Quid si penitus ignoretur, ubinam degat absens, ita ut nequeat
personaliter citari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

toris super tali impedimento. ut Menoch. de arb. c. 112. n. 19. Lott. n. 94. si autem talis relatio formalis haberi nequit, ex aliqua violentia poterit justificari ex minus justis & informibus probationibus. Lott. ibid.

Questio 393. Quid si penitus ignoretur, ubinam gentium vel locorum degat absens, ita ut nequeat personaliter citari?

1. **R**espondeo: tunc debet citari tribus vicibus & exspectari per sex menses, & non ante hos elapsos privari potest c. ex tua. & ibid. DD. præcipue Abb. n. 13. Lott. n. 95. citans Mantic. decis. 12. n. 2. & Rotam. Idem est, dum scitur quidem locus, sed istalis est, in quo non potest comodiè citari. Lott. n. 96. testans sic clare censuisse Rotam apud Mantic. loc. cit. & esse ex mente Abb. in c. quoniam freq. n. 11. ut lite non contestata.

2. Circa hunc casum observandum primò, quod antequam decernantur edicta, debet constare Episcopo non simpliciter de absentia, sed de tali absentia qualificata per summariam informationem, quam sumet a personis fide dignis extra judicialiter, nemine citato, juxta practicam, quam docuit Bart. in Extrav. ad reprimendam. v. per edictum. n. 6. Lott. l. 3. q. 27. n. 97.

3. Secundò, non minuendum hunc numerum terrorum edictorum, quasi unum solum cum peremptorio sufficeret pro tribus, ut censuit Oldra. conf. 196. n. 6. Canones enim exigunt trinam hanc citationem per edictum, non solum, ne præmaturè procedatur; Verum etiam, quia facilius potest pervenire ad notitiam absentis citatio, si ter fiat, quam si senel cum peremptorio; & quia ex hac multiplicatione insurgit major contemptus judicis & major contumacia, ut Felin. in c. quoniam freq. n. 32. & Bellamer. ibid. n. 16. Lott. n. 99. Et ita regulare est, ubi agitur de incursu poena, nusquam unicam citationem sufficeret pro tribus. & sic sentire omnes in c. ex tua. testatur Lott. n. 100. qui tamen addit. n. 101. tolerari nihilominus posse sententiam Oldradi, si agatur de parochiali ob rationem particularem, de qua Hojed. p. 1. c. 18. nn. 24. Addit etiam Garc. cit. p. 3. c. 2. n. 160, in genere, ad procedendum contra absentes, præter privationem non videri opus trina citatione per edictum, sed sufficere unam peremptoriā, quamvis trinam requiri etiam ad privationem fructuum dicat tenuisse Rotam.

4. Tertiò dictum lapsum sex mensium debere computari post lapsum ultimi peremptorii. Lott. n. 102. citans Abb.

5. Observandum denique tanquam quid commune his quatuor casibus, nimirum non esse necessariam positivam pronunciationem super privatione, sed sufficere declaratoriam super vacatione ob non residentiam. Lott. nn. 103. citans Mantic. decis. 67. nn. 8. vel quod beneficium conferatur tanquam vacans. Abb. in c. inter quatuor. num. 2. Butrio in c. ex tua. num. 9. apud Lott. ibid. cum in sententiis valeat argumentum à consequente ad necessarium antecedens, ut dicatur pronunciationem super consequens, dicatur etiam implicitè pronunciationem super tale antecedens.

Lott. n. 104. ex Mantica
loc. cit.

Questio 394. Quid si post requisitionem seu citationem comparuerit excusator, vel etiam redierit ipse absens?

1. **R**espondeo ad primū: si comparuerit excusator, qui causas absentia, & justi impedimenti proposuerit, nisi haec fuerint excusæ, processus & omnia erunt nulla. Bart. qui etiam tradit modum illud deducendi in praxin in l. quæsum, n. 4. de re judicar. prout etiam in l. 1. n. 4. c. de divers. tempor. prescript. tradit; an & quando teneatur sic monitus excusatorem mittere, vide Lott. n. 106. & 107.

2. Respondeo ad secundū: si nemo comparuerit, sed ipse absens postmodum reversus deduxerit, & probaverit impedimentum, quo tenebatur, validus quidem erit processus cum omnibus inde securis Lott. l. 3. q. 27. n. 108. citans Jo. And. in c. inter quatuor. num. 2. sed ei subvenitur extraordinario remedio in integrum restitutionis, juxta text. c. praesentium 7. q. 1. Lott. n. 109. citans Alex. de Nevo in c. ult. de Cler. non res. n. 22. unde jam poterit judicium per procuratorem promovere coram Ordinario eodem, sive per viam nullitatis, si causa propoliti impedimenti non fuerint discussæ, juxta gl. ult. in l. judex, ff. de rejudic. vel per viam restitutionis, si impedimentum non fuit propositum, possit tamen probari l. praefecti. ff. de minor. Lott. n. 110. & 111. Porro justi impedimenti causæ reducuntur ad Magistratus imperium, tempestates, aut vim fluminis, ad valetudinem, juris cons. ad l. 2. ff. si quis caution. Lott. n. 112. Et quod ad valetudinem standum est medicorum relationi, juxta l. semel. c. de re milit. quin etiam proprio iuramento infirmi, si concurrat aliqua verisimilitudo ex vestigiis infirmitatis, v. g. si sit facie extenuata. Bart. in l. quæsum, vide Lott. n. 113.

PARAGRAPHVS II.

De onere residendi aliorum beneficiatorum non curatorum.

Questio 395. Quinam præterea, & quo jure residere teneantur? ac imprimis quid sit hoc in parte circa beneficia simplicia in genere?

1. **R**espondeo primò: spectatà juris communis dispositione, omne beneficium, quantumcunque simplex habet onus residendi. Lott. l. 3. q. 27. n. 8. dicens hanc esse communem omnium opinionem. Garc. p. 3. c. 2. n. 1. citans quamplurimos. Excipit tamen ibid. præstimonia, seu præstimoniales portiones, quas dicit videri ex sua institutione nullum habere servitū annexum, quam recitationem horarum. citat pro hoc Azor. l. 10. c. 4. ad finem. Navar. de orat. miscell. 48. alias 43. Puteum &c. contra Hojed. de incomp. c. 17. n. 25. Cur vero residentiam requirant de jure communis rationem vivam dari à Tholos. de benef. c. 7. n. 1. & Covar. var. resol. l. 3. c. 13. num. 3. dicit Lott. loc. cit.

2. Re-